

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

27 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare, declarate de avocatul Lupașcu Anatol în numele inculpatului Guțu Alexandru și de ultimul, de avocatul Dorfman Igor în numele inculpaților Pretica Dmitri și Petrache Vadim, de inculpații Ștefanco Andrei și Ștefanco Denis, împotriva sentinței Judecătoriei Grigoriopol din 01 noiembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2014, în cauza penală în privința lui

Ștefanco Denis Valerii, născut la 07 iunie 1987, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Mircea cel Bătrîn 31/2, ap. 43;

Ștefanco Andrei Valerii, născut la 01 iunie 1990, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Mircea cel Bătrîn 31/2 ap. 43;

Guțu Alexandru Anatol, născut la 04 august 1985, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Uzinelor 134, ap. 1;

Pretica Dmitri Piotr, născut la 09 octombrie 1989, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Dimo 11/3, ap. 27;

și

Petrache Vadim Andrei, născut la 23 iulie 1987, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. P. Zadnipru 5, ap. 16.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- *Instanța de fond* - 02.07.2012 - 01.11.2013;
- *Instanța de apel* - 12.12.2013 - 11.06.2014;
- *Instanța de recurs* - 26.09.2014-27.01.2015.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Code de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Grigoriopol, mun. Chișinău din 01 noiembrie 2013:
 - Ștefanco Denis a fost condamnat în baza art. 42; 164 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.
 - Ștefanco Andrei a fost condamnat în baza art. 42; 164 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.
 - Guțu Alexandru a fost condamnat în baza art. 42; 164 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

- Pretica Dmitri a fost condamnat în baza art. 42; 164 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

- Petrache Vadim a fost condamnat în baza art.42; 164 alin.(2) lit.c), e), f) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a părții vătămate Rabii Ion a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Guțu Alexandru la data de 06 martie 2012, aproximativ la ora 17:40, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Ștefanco Denis, Ștefanco Andrei, Pretica Dumitru și Petrachi Vadim, în timp ce se afla pe str. Aleea Gării 1, mun. Chișinău, urmărind scopul răpirii unei persoane din interes material, aplicînd violența fizică, 1-a urcat pe minorul Rabii Ion, contrar voinței ultimului în automobilul de model „BMW 316”, cu n/î C AS 657, după ce Guțu Alexandru urcîndu-se la volanul automobilului 1-a transportat pe Rabii Ion în diferite localuri din mun. Chișinău, care nu au fost stabilite de organul de urmărire penală. Ulterior, aceștia cereau ilegal de la mama ultimului Rabii Maria suma de 700 dolari SUA, totodată amenințînd-o că în caz contrar fiul ei Rabii Ion va fi maltratată, comunicîndu-i locul unde trebuie să vină și să transmită banii. În aceeași zi, conform înțelegerii anterioare, aproximativ la ora 21.30, în local amplasat pe str. Vlaicu Pîrcălab, mun. Chișinău, Guțu Alexandru o impunea pe Rabii Maria, contrar voinței ei să scrie o recipisă precum că ea este datoare cu 700 dolari SUA unei persoane nestabilite de către organul de urmărire penală care s-ar afla în or. Moscova, Federația Rusă, moment în care au fost reținuți de către colaboratorii de poliție.

3. Nefiind de acord cu sentința au declarat apeluri:

- avocatul C. Ciobanu în numele inculpaților D. Ștefanco și A. Ștefanco, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, conform căreia inculpaților D. Ștefanco și A. Ștefanco să le fie aplicate pedepse nonprivative de libertate.

Avocatul în motivarea apelului a indicat că, nu este de acord cu sentința în partea stabilirii pedepsei inculpaților, deoarece instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpaților nu a luat în considerație circumstanțele săvîrșirii infracțiunii, faptul că privațiunea de libertate pentru un termen de 5 ani nu va îndreptăți scopul aplicărilor pedepselor privative de libertate și în consecință pedeapsa privativă de libertate nu va îndrepta aceste persoane pe calea corectării, dar le va distruge viitorul.

- avocatul M. Suduc în numele inculpaților D. Ștefanco, A. Ștefanco și A. Guțu prin care a solicitat, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri, prin care D. Ștefanco, A. Ștefanco și A. Guțu să fie achitați pe motiv că, acțiunile lor nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 42, 164 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal.

Avocatul în motivarea apelului a indicat că, în acțiunile lor lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, fapt ce este confirmat prin cumulul de probe cercetate în ședința de judecată iar acuzatorul de stat nu a prezentat nici o probă obiectivă, pertinentă, concludentă și cel mai important care ar corobora între ele și ar confirma faptul răpirii cu bună știință a unui minor din interes material, iar prin probele administrate în cadrul anchetei judecătorești cu certitudine s-a probat contrariu și anume că, inculpații nu au comis careva acțiuni infracționale.

Apărarea a mai invocat faptul că, I. Rabii nu a fost capturat, ci benevol, la rugămintea lui A. Ștefanco, din parcul unde s-au întâlnit, s-au deplasat la automobil pentru a se clarifica cu creditul primit de mama sa pe numele lui D. Ștefanco, credit care M. Rabii a refuzat să-l restituie și se ascundea. Acest fapt a fost confirmat chiar și de către I. Rabii în cadrul confruntărilor. Partea vătămată de mai multe ori s-a aflat de unul singur în automobil, pe când învinuții se aflau în afară la distanța de mai mulți metri de automobil, singur a plecat la veceu și a avut posibilitatea reală de a pleca sau fugi, fapt confirmat de asemenea de către partea vătămată I. Rabii în cadrul confruntărilor cu învinuții.

De asemenea, învinuții nu au cerut ilegal de la M. Rabii suma de 700 dolari SUA, dar au cerut această sumă pe care M. Rabii era dator pe creditul primit, deoarece ultima se ascundea și nu vroia să achite creditul. Tot din acest motiv și pentru a legaliza documentar datoria în cauză, M. Rabii a fost rugată, în prezența unui avocat licențiat să scrie recipisă. Dacă I. Rabii ar fi fost răpit și privat de libertate, cum se explică faptul că învinuții, pentru clarificarea acestei probleme i-a propus cet. M. Rabii să se deplaseze la comisariatul de poliție și au apelat la serviciile unui avocat licențiat pentru оформarea legală a datoriei.

Mai mult ca atât, în cadrul confruntărilor efectuate, cet. M. Rabii a confirmat faptul că A. Ștefanco i-a propus să se întâlnească lângă comisariatul de poliție Ciocana, nimeni nu i-a comunicat că feciorul ei Ion este ținut ostatic, acesta a fost părerea ei și a apelat la organele de poliție pentru a-și proteja copilul. D. Ștefanco și A. Ștefanco nu au amenințat-o pe ea sau pe I. Rabii cu răfuială fizică sau cu omor, iar A. Guțu nici măcar nu a discutat cu ea, nu a cerut careva bani sau să scrie careva recipise.

Astfel probele acuzării și anume declarațiile părții vătămate I. Rabii și a mamei sale M. Rabii, care de fapt nici nu s-au prezentat în instanța de judecată pentru a da declarații nu coroborează cu restul probelor examinate de judecată, sunt niște presupuneri și nu pot fi apreciate ca probe utile și concludente.

- avocatul A. Lupașcu în numele inculpatului A. Guțu prin care a solicitat, casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui A. Guțu, pe motiv că, sentința este neîntemeiată și ilegală.

Avocatul a invocat faptul că, în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată inculpatul a pledat nevinovat, deoarece nu a comis crima imputată. În plus, toate probele din dosar menționează nevinovăția lui A. Guțu în comiterea acțiunii incriminate.

Este evident că instanța a dat o apreciere greșită probelor din dosar, a examinat superficial cauza și l-a condamnat pe A. Guțu absolut ilegal.

- avocatul S. Moraru în numele inculpatului V. Petrache prin care a solicitat, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri potrivit căreia V. Petrache să fie recunoscut nevinovat.

Apărarea a invocat dezacord cu faptul că în ședințele de judecată I. Rabii nu a fost prezent pentru a da mărturii acuzatorii, succesibile să întemeieze condamnarea lui V. Petrache, cu toate că conform art. 60 alin. (1) Cod de procedură penală, partea vătămată este obligată să se prezinte la citarea instanței judecătorești.

Instanța la emiterea sentinței s-a bazat numai pe declarațiile făcute de I. Rabii la etapa de urmărire penală, fără a fi audiat în ședințele de judecată, alte probe care ar confirma sau infirma aceste depoziții în dosar nu sunt, cu toate că conform art. 314

Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată în cursul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit sub toate aspectele, probele prezentate de părți sau administrate la cererea acestora, inclusiv să audieze inculpații, părțile vătămate, martorii, precum și să examineze alte probe prevăzute de lege. Conform art. 101 alin. 5) Cod de procedură penală, hotărîrea de judecată nu poate fi întemeiată, în măsură determinantă, pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.

Totodată, V. Petrache recunoaște faptul că, la data de 06 martie 2012, s-a plimbat cu mașina împreună cu A. Ștefanco, D. Pretica și A. Guțu, dar neagă faptul participării lui la infracțiunea imputată lui, totodată consideră că atitudinea lui indiferentă față de tot ce se petrecea în preajmă nu poate servi ca temei pentru a fi învinuit, mai mult ca atât că, el este vorbitor de limbă rusă, iar discuțiile purtate între persoanele prezente la acel moment aveau loc în limba română, pe care el o cunoaște foarte slab. Mai mult, când V. Petrache a aflat că A. Ștefanco și A. Guțu au fost reținuți de poliție, a venit singur la poliție unde a declarat că și el a fost în acea zi cu ultimii și nu a auzit de intenția acestora cu privire la răpirea lui I. Rabii. Dar cu părere de rău intenția lui de a nu ascunde adevărul a servit drept temei de a fi învinuit și el.

- avocatul I. Dorfman în numele inculpatului D. Pretica, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărîri, prin care D. Pretica să fie achitat în partea condamnării lui pe art.art.42, 164 alin.(2) lit. c), e), f) Cod penal, din motivul, că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Apărarea a indicat că, inculpatul D. Pretica a explicat instanței evenimentele ce au avut loc în seara zilei de 06 martie 2012, la care a asistat și el, a mai menționat, că nu a admis careva acțiuni față de I. Rabii, nu a acționat în comun cu careva persoane și nu a urmărit scopul răpirii minorului I. Rabii, că ulterior benevol s-a prezentat la organele de drept, la poliție, pentru a clarifica situația de care era bănuit.

Consideră că, la prezenta cauză penală, atât organul de urmărire penală, cât și în cadrul cercetării judecătorești, nu au fost dobândite și administrate careva probe obiective și convingătoare, că inculpatul D. Pretica în seara zilei de 06 martie 2012, ar fi admis careva acțiuni infracționale, inclusiv acțiuni ce contribuie la răpirea lui I. Rabii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2014, s-au respins, ca fiind nefondate, apelurile declarate de către avocatul C. Ciobanu în numele inculpaților D. Ștefanco și A. Ștefanco, de către avocatul M. Suduc în numele inculpaților D. Ștefanco, A. Ștefanco și A. Guțu, de către avocatului A. Lupașcu în numele inculpatului A. Guțu, de către avocatul S. Moraru în numele inculpatului V. Petrache, de către avocatul I. Dorfman în numele inculpatului D. Pretica, cu menținerea sentinței.

Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, la începutul lunii martie 2012, data precisă nu a fost stabilită, inculpatul Ștefanco Denis, urmînd scopul revendicării de la cet. Rabii Maria, a unei datorii formate în urma achitării creditului bancar la SRL „EASY CREDIT”, a întocmit un plan bine chibzuit de realizare a năzuințelor proprii, prin răpirea feciorului ultimei, minorul Rabii Ion.

Ulterior, la data de 06 martie 2012, Ștefanco Denis, întru realizarea cu succes a scopului propus, în vederea răpirii minorului Rabii Ion, în timp ce se afla în or. Moscova, Federația Rusă, prin intermediul telefonului mobil, a dirijat și a condus cu acțiunile fratelui Ștefanco Andrei, care în aceiași zi, aproximativ la ora 17:40,

împreună și prin înțelegere prealabilă cu Guțu Alexandru, Pretica Dumitru și Petrachi Vadim, în timp ce se afla pe str. Aleea Gării 1, mun. Chișinău, urmărind scopul răpirii unei persoane din interes material, aplicând violența fizică, 1-a urcat pe minorul Rabii Ion, contrar voinței ultimului în automobilul de model „BMW 316”, cu n/î C AS 657, după ce Guțu Alexandru urcându-se la volanul automobilului 1-a transportat pe Rabii Ion în diferite localuri din mun. Chișinău, care nu au fost stabilite de organul de urmărire penală. Ulterior, aceștia cereau ilegal de la mama ultimului Rabii Maria suma de 700 dolari SUA, totodată amenințând-o că în caz contrar fiul ei Rabii Ion va fi maltratată, comunicându-i locul unde trebuie să vină și să transmită banii. În aceeași zi, conform înțelegerii anterioare, aproximativ la ora 21.30, în local amplasat pe str. Vlaicu Pîrcălab, mun. Chișinău, Guțu Alexandru o impunea pe Rabii Maria, contrar voinței ei să scrie o recipisă precum că ea este datoare cu 700 dolari SUA, unei persoane nestabilite de către organul de urmărire penală care s-ar afla or. Moscova, Federația Rusă, moment în care au fost reținuți de către colaboratorii de poliție.

Instanța de apel a menționat că, acțiunile inculpaților corect au fost încadrate în prevederile art. 42, 164 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal, deoarece inculpații A. Guțu, A. Ștefanco, D. Pretica și V. Petrachi au comis infracțiunea prin răpirea cu bună-știință a unui minor, de mai multe persoane, din interes material, iar D. Ștefanco a organizat săvârșirii unei infracțiuni prin dirijarea realizării ei, reflectată prin răpirea cu bună-știință a unui minor, de mai multe persoane, din interes material.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate la urmărirea penală, verificate de instanța de fond, și puse la baza sentinței de condamnare, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

5. Împotriva hotărîrilor instanțelor de fond au contestat cu recursuri ordinare:

- avocatul A. Lupașcu în numele inculpatului A. Guțu și de ultimul, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința lui A. Guțu, pe motiv că inculpatul singur de bună voie a venit la organul de urmărire penală pentru a relata sincer și corect despre situația care de fapt a avut loc; inculpatul nu a avut intenția de a răpi partea vătămată; instanțele de fond au examinat cauza unilateral; nu au fost întrunite elementele infracțiunii imputate lui A. Guțu; fapte săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; partea vătămată I. Rabii nu s-a prezentat nici odată în ședințele instanței de fond; lipsește certificatul de internare în spital și bonuri de plată pentru medicamente; lipsește raportul de expertiză medico-legal; inculpatul se caracterizează pozitiv; are la întreținere o persoană de vîrstă înaintată;

- inculpații A. Ștefanco și D. Ștefanco, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu transmiterea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel, pe motiv că, nu sunt de acord cu probele în baza cărora au fost condamnați; mama părții vătămate la confruntare cu inculpații a declarat că copilul ei nu a fost răpit; inculpatul A. Ștefanco a lovit partea vătămată ușurel; instanțele de fond au examinat cauza unilateral; partea vătămată I. Rabii nu s-a prezentat nici odată în ședințele instanței de fond; lipsește certificatul de internare în spital și bonuri de plată pentru medicamente; lipsește raportul de

expertiză medico-legal; partea vătămată a urcat în mașină fără a fi forțat; D. Ștefanco de bună voie a venit de la Moscova în R. Moldova ca să relateze sincer și corect despre situația care de fapt a avut loc; D. Ștefanco are la întreținere un copil minor și două persoane cu vîrstă înaintată; D. Ștefanco este bolnav și trebuie operat.

La recurs suplimentar inculpații A. Ștefanco și D. Ștefanco au solicitat, casarea hotărîrilor contestate, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința lor, pe motiv că acțiunile lor nu întrunesc elementele ale infracțiunii;

- avocatul I. Dorfman în numele inculpaților D. Pretica și V. Petrache, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința inculpaților D. Pretica și V. Petrache, pe motiv că nu sunt întrunite elementele infracțiunii; nu există careva probe ce ar demonstra infracțiunea imputată deoarece inculpații nu au urmărit scopul de a răpi partea vătămată; martorul P. Musteață a declarat că partea vătămată I. Rabii s-a aflat în vizorul acestuia, ultimul nu a cerut careva ajutor, cu atît mai mult că, careva timp chiar se aflau doar în doi.

6. Judecînd recursurile în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că, acestea urmează a fi respinse, ca inadmisibile din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod procedură penală instanța de recurs judecă cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Din conținutul art. 427 Cod procedură penală rezultă că temeiurile pentru recursul ordinar declarat împotriva deciziei instanței de apel nu pot fi decît de drept, fiind determinate expres de lege. Temeiurile menționate pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel. Astfel, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond.

Referitor la recursurile ordinare ale avocaților și inculpaților, care fac trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, adică hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii imputate inculpaților și faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul lărgit menționează că, aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor menționate, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

De asemenea, Colegiul lărgit menționează că, din textul recursurilor înaintate, se evidențiază că recurenții în mod decisiv, își motivează recursurile prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și a nevinovăției lor, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de recurenți nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrilor recurate, ca fiind ilegale.

Instanța de recurs menționează că, temeiul invocat de recurenți - „nu sînt întrunite elementele infracțiunii” este prezent atunci, cînd instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărîrea

judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective. Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării hotărârilor pronunțate în cauza penală privindu-i pe A. Guțu, A. Ștefanco, D Ștefanco, D. Pretica și V. Petrache.

Or, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii. Din conținutul hotărârilor menționate supra rezultă că instanțele ierarhic inferioare corect au constatat fapta și circumstanțele săvârșirii infracțiunii incriminate inculpaților, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivându-se concluzia de vinovăție acestora.

Colegiul lărgit reține că, instanțele de fond, judecând cauza și verificând probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpaților A. Guțu, A. Ștefanco, D Ștefanco, D. Pretica și V. Petrache, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42; 164 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă ținându-se cont de prevederile art. 61, 75-76 Cod penal.

Deci, criticile formulate de recurenți, enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, prin care se susține că inculpații nu se fac vinovați de săvârșirea infracțiunii imputate și instanțele de fond greșit au apreciat probatoriul administrat în cauză, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră, instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursurile înaintate în cauză se resping ca inadmisibile.

Cît privește criticile recurenților privind dezacordul cu procedura judecării cauzei în instanța de apel, Colegiul lărgit, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (f.d. 117-124, vol. III) și, lecturînd textul deciziei adoptate în cauză, constată că instanța de apel la judecarea apelurilor declarate de apărători și inculpați, a respectat întocmai prevederile art. 413-417 Cod de procedură penală, astfel întemeindu-și concluziile sale pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind date citirii în ședința de judecată și reflectate în procesul-verbal.

În acest context, Colegiul penal, reține concluzia instanței de apel referitor la un șir de probe decisive, invocate în decizia sa, în confirmarea vinovăției inculpaților, inclusiv: declarațiile părții vătămate I. Rabii, precum și procesul-verbal de examinare a obiectului (f. d. 102-103), prin care se confirmă comunicarea inculpaților D. Ștefanco, A. Ștefanco și A. Guțu, în perioada zilelor din 01 februarie 2012 – 07

martie 2013; raportul de expertiză medico-legală (f. d. 168-169), prin care se confirmă că partea-vătămată I. Rabii în urma violenței aplicate de către inculpatul A. Ștefanco s-a ales cu leziuni corporale ușoare; procesele-verbale de confruntare dintre inculpați cu partea vătămată minoră I. Rabii și mama părții vătămate M. Rabii, (f. d. 190-201, vol. I), prin care partea vătămată și mama lui dezbat poziția inculpaților, pe care instanța de judecată o apreciază drept ca pe o metodă de apărarea aleasă de inculpați într-u evitarea răspunderii penale.

Astfel, probele cercetate în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, verificate în instanța de apel, cu certitudine dovedesc vinovăția inculpaților și acțiunile acestora corect au fost încadrate în prevederile art. 42, 164 alin. (2) lit. c), e), f) Cod penal, în privința inculpaților A. Guțu, A. Ștefanco, D. Pretica și V. Petrache, după semnele - contribuirea la săvârșirea infracțiunii prin răpirea cu bună-știință a unui minor, de două sau mai multe persoane, din interes material, iar inculpatul D Ștefanco, după semnele - organizarea săvârșirii unei infracțiuni prin dirijarea realizării ei, reflectată prin răpirea cu bună-știință a unui minor, de mai multe persoane, din interes material.

Colegiul penal menționează că, instanțele de fond corect au apreciat declarațiile părții vătămate ca veridice, fiind în coroborare cu alte probe cercetate în cadrul ședințelor de judecată.

Colegiul menționează că, instanța de apel corect a respins afirmațiile inculpaților precum că partea vătămată I. Rabii benevol s-a plimbat câteva ore prin oraș împreună cu ei, fără a-l reține cu forța, acesta avînd posibilitate să plece, deoarece acestea se combat prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, inclusiv prin declarațiile martorilor și a părții vătămate I. Rabii, date în cadrul urmăririi penale, confirmate în procesul confruntării cu fiecare din inculpat, care au fost cercetate în ședința de judecată și în instanța de apel.

Or, potrivit declarațiilor părții vătămate în cadrul urmăririi penale la propunerea lui A. Ștefanco să discute referitor la credit acesta a refuzat și a comunicat că trebuie să se vadă cu o domnișoară și nu dorește să plece cu el, însă după insistența lui A. Ștefanco partea vătămată a acceptat. Mergînd cu A. Ștefanco au ajuns lîngă un automobil de marca BMW roșu și ultimul i-a propus să se vadă cu cineva, atunci au apărut trei tineri și l-au urcat cu forța în automobil. A. Ștefanco i-a spus să stea la mijloc pe banca din spate ca să nu sară din mașină. Persoanele care l-au urcat cu forțat în mașină sau dovedit a fi A. Guțu, D. Pretica și V. Petrache.

Instanța de apel analizînd declarațiile părții vătămate, date la faza de urmărire penală, și în cadrul confruntărilor efectuate cu inculpații, care au fost date citire în instanța de fond și instanța de apel, just a constatat că, acestea sunt consecutive, corespund circumstanțelor stabilite, și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților în infracțiunea comisă.

Cît privește argumentul invocat de către avocați și inculpați referitor la prezența obligatorie în ședința de judecată a părții vătămate, Colegiul îl consideră nefondat.

Prin prisma art. 369 alin. (1) Cod de procedură penală, audierea părții vătămate se efectuează în conformitate cu dispozițiile ce se referă la audierea martorilor și care se aplică în mod corespunzător. Potrivit art. 371 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului depuse în cursul urmăririi penale se efectuează atunci cînd martorul lipsește în ședință și absența lui este justificată fie prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță, fie prin

motive de imposibilitate de a asigura securitatea lui, cu condiția că audierea martorului a fost efectuată cu confruntarea dintre acest martor și bănuț, învinuit sau martorul a fost audiat în conformitate cu art. 109 și 110.

Ținând cont de faptul că, lipsa părții vătămăte a fost justificată prin raporturile ofițerilor de urmărire penală (f. d.165, 167 vol. II), conform cărora la domiciliu stabilit partea vătămăta I. Rabii și reprezentantul acestuia M. Rabii nu se află și locul aflării acestora nu este cunoscut, procurorul participant în instanța de fond și-a rezervat dreptul de a da citire acestor declarații, între partea vătămăta și inculpați la faza urmăririi penale unde au fost efectuate confruntări. Această probă nu poate fi pusă la îndoială, or ea dovedește incontestabil vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii încriminate.

Nu poate fi reținută și afirmația recurenților referitor la faptul că, V. Petrache, A. Guțu și D. Pretica s-au plimbat cu mașina, dar nu a participat la comiterea infracțiunii.

Potrivit declarațiilor părții vătămăte, anume A. Guțu, D. Pretica și V. Petrache au fost acei care forțat l-au urcat în automobil.

Cît privește dezacordul recurenților cu pedeapsa stabilită, Colegiul lărgit menționează că, la stabilirea pedepsei instanțele de fond și apel și-au argumentat suficient soluția sa și au ținut cont în deplină măsură de dispozițiile art. 75 Cod penal, care prevede, că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei sînt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Astfel, Colegiul penal menționează că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată. În același rînd, după caz, instanța este în drept de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atît din partea condamnaților, cît și din partea altor persoane.

Mai mult, Colegiul penal remarcă că pedeapsa este echitabilă cînd ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, **proporționale** cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Așadar, Colegiul penal consideră, că la aprecierea soluției de individualizare a pedepsei inculpaților s-a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, ce se clasifică ca gravă, de persoana inculpaților, de circumstanțele atenuante și agravante prezente în cauză.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit concluzionează, că la judecarea

cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise în art.414-417 Cod de procedură penală și, având în vedere ca argumentele recursului se combat prin cele expuse mai sus, se impune soluția de a-l respinge ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de avocatul Lupașcu Anatol în numele inculpatului Guțu Alexandru și de ultimul, de avocatul Dorfman Igor în numele inculpaților Pretica Dmitri și Petrache Vadim, de inculpații Ștefanco Andrei și Ștefanco Denis, împotriva sentinței Judecătoriei Grigoriopol din 01 noiembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2014, în cauza penală în privința lui **Ștefanco Denis Valerii, Ștefanco Andrei Valerii, Guțu Alexandru Anatol, Pretica Dmitri Piotr, Petrache Vadim Andrei**, cu menținerea hotărârilor atacate.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la 17 februarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu